

РЕШЕНИЕ

№ 7926

гр. София, 30.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4072** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по повод жалба вх. № 12957 от 18.05.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № Е – 13 – 262 – 31 от 28.04.2020 г. по описа на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от К. Денк – председател на Съвета на директорите и З. О. Б. – член на Съвета на директорите, чрез юрисконсулт Щ. Р. срещу решение № Ж – 241 от 10.04.2020 г. на КЕВР, с което жалбоподателят е задължен в 14 дневен срок от получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 ЗЕВИ на Д. Г. К. за присъединяване на „Ф. 30 kWp”, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ III – 235, кв. 12, [населено място], [община], област С., за която присъединяването е отказано със Становище № 4385607 от 03.07.2019 г. .

С жалбата се иска съдът да отмени решението като незаконосъобразно и необосновано, тъй като е постановено при съществено противоречие с процедурата, защото не е мотивирано и в противоречие с материалните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи

(Наредба 6) и най – общо на цялата нормативна рамка в областта на електроенергетиката. Излагат се доводи, че неправилно КЕВР е приела, че оспорващият няма право да отказва присъединяване на обект за производство на електрическа енергия поради техническа невъзможност, а го е задължила безусловно да свърже към мрежата всеки заявен за присъединяване обект за производство на електрическа енергия, независимо от ефекта, което това би имало върху сигурността на снабдяването с електрическа енергия на клиентите в съответния район. Допълнително се твърди, че присъединяването на обекта ще доведе до недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, доставяне в процесния район. В този смисъл се посочва, че отказът да присъединят обекта за производство на електрическа енергия не е самоволен и лишен от логика, а обективно необходим и в пълно съответствие с вменените лицензионни задължения. Инвокират се съображения, че параметрите, определящи качествено снабдяване с електрическа енергия на клиентите се съдържа в Показатели за качество на електроснабдяването, са приети с Решение № П – 3 от 30.06.2004 г. на КЕВР, както и методика на КЕВР, по която да се следи за изпълнението на тези качествени показатели – Методика за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори , обществените доставчици и крайни снабдители, приета с Протоколно решение № 87 от 17.06.2010 на КЕВР. Не се излагат съществени съображения по съществуването на спора. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от юр. Р., който поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Претендира разноси, съгласно представен списък.

Ответникът – КЕВР, редовно призован, не се представлява в проведеното последно открито съдебно заседание по делото.

Заинтересованата страна – Д. Г. К., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Административен съд София - град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано във връзка жалба, подадена от Д. Г. К. чрез [фирма] и е препратена на КЕВР на основание чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3). С нея се възразява срещу Становище № 4385607 от 03.07.2019 г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp” в УПИ III – 235, кв. 12, [населено място], [община], област С.. Със Становището е уведомена заинтересованата страна, че в заявения срок няма възможност за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг поради изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности на въздушен електропровод 20 kV „Мечкарево” към подстанцията (п/а) „Речица”.

ЕР Юг ЕАД е изпратило жалбата на Д. К. до КЕВР, заедно със спорното становище и писмо по нея. От съдържанието му става ясно, че Д. К., чрез пълномощника Т. Т., е подала документи за проучване с вх. № 8314730 от 28.06.2019 г. за присъединяване на Ф. по реда на ч. 24, т. 1 от ЗЕВИ със заявен срок за въвеждане в експлоатация на обекта 15.10.2019 г. На 03.07.2019 г. жалбоподателят е издал Становище № 4385607, с което е отказал да присъедини обекта в заявения срок, като са уведомили

заинтересованата страна, че след евентуална реконструкция на техническите съоръжения може да бъде планирана в следващите години. Според жалбоподателя отказът му е съобразен с чл. 90, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителната мрежи (Наредба 3 б).

Копие от писмо с изх. № 1952 от 26.02.2020 г. заедно със становището на дружеството по жабата е изпратено от ЕР Юг на Д. К..

Въз основа на събраните в хода на административното производство данни, КЕВР е постановила Решение № Ж – 241 от 10.04.2020 г., с което е дала следните задължителни указания на ЕР Юг, а именно т.1 в 14 дневен срок след получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава шета, Раздел II., отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на Д. Г. К. за присъединяване на „Ф. 30 kWp”, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ III – 235, кв. 12, [населено място], общ. С., обл. С., за която присъединяването е отказано със Становище № 4385607 от 03.07.2019 г. от ЕР Юг ЕАД и т. 2 в 7 дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 жалбоподателят да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и ангажираните от страните.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Съдебно – електротехническа експертиза, изготвена от вещото лице В. Й.. Вещото лице е посочило, че присъединяването на всеки генератор към мрежата предизвиква повишаване на напрежението в точката на присъединяване. При оразмеряване на присъединяването на електроцентрала е необходимо да бъдат спазени всички параметри на качеството на напрежението според БДС EN50160. При бъдещо присъединяване на генератори от ВЕИ към Е. трябва да се отчита факта, че очаквания период на работа на съоръжението е поне 20 – 25 години. През този период от време могат да се очакват изменения на товарния профил на мрежата, към която е присъединен дадения генератор от ВЕИ, особено в бързоразвиващите се региони, както и тези, при които тенденцията е обратна. За изчисляване на режимните параметри на мрежата за кратък момент, товарът на консуматори трябва да се отчита.

Експертът е записал в своето заключение, че към настоящия момент общата присъединена генераторна мощност от ВЕИ към ВЛ 20 kV ”Мечкарево” е 5 766 kW. Работното напрежение в п/ст 110/20 kV „Речица” е 20 kV до 20,9 kV. Изчисленията, техническите и експлоатационните възможности на съоръженията в подстанцията, и техническите характеристики на разпределителната мрежа и присъединените към нея клиенти на ЕР Юг ЕАД, при присъединяване на нова Ф., напрежението ще надхвърли допустимите стойности на ниво Средно и ниско напрежение. В случай, че бъде изградена Ф., така както е предписала КЕВР, ще се нарушат изискванията за качеството на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), достав

яна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти и производители в района на [населено място], захранвано от ВЛ 20kV „Мечкарево” от п/ст 110/20 kV „Речица”. При така установената фактическа обстановка, съдът намира подадената жалба за неоснователна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК и от

надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган. Решението е взето от Комисията в състав "Енергетика" с пет гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до нищожност на същото или представляващи самостоятелни снования за отмяна на решението като незаконосъобразно.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост

върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатила цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

Обществените отношения, свързани с производството на електрическа енергия от възобновяеми източници, включително и присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към електрическите мрежи, са уредени от ЗЕВИ (чл. 1, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ). В този закон са предвидени редица преференциални условия за някои категории обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници - като например предоставяне на гарантиран достъп до електрическите мрежи (чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ); по-облекчен ред за присъединяване (чл. 26, ал. 1 ЗЕВИ) и най-значимото в случая - изкупуване на произведената от тях енергия по преференциални цени, които са значително по-високи от пазарните (чл. 31 ЗЕВИ). За да могат да ползват тези преференциални условия, обаче, тези обекти трябва да отговарят на някои предварително определени от законодателя условия. В конкретния случай те са регламентирани в чл. 24, т. 1

ЗЕВИ както следва - (i) общата инсталирана мощност на производения обект да е до 30 kW включително; (ii) обектът да бъде изграден върху покривни или фасадни конструкции на сгради, присъединени към електроразпределителната мрежа или върху недвижими имоти към тях; (iii) недвижимите имоти да са разположени в урбанизирани територии.

В разглеждания случай не се спори, че условие (i) и условие (iii) са налице по повод депозираните документи от жалбоподателя.

Подобна е и разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от Наредба № 6, съгласно която при изготвянето на условията за присъединяване операторът на разпределителната мрежа определя техническите изисквания, които се изпълняват за присъединяване към електрическата мрежа.

Заради това и във връзка с изпълнение целта на закона, чл.116, ал. 3 ЗЕ изрично предвижда, че операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В тази връзка е и задължението по ал.5 на чл.116 ЗЕ за изграждане на електропроводите високо и средно напрежение, които свързват уредбите по ал. 4 със съответната електрическа мрежа в мястото на присъединяване от страна на оператора на електроразпределителна мрежа. Още по-конкретно законодателят е изразил волята си в изпълнение целта на закона в чл.27 и чл.28 ЗЕВИ. Съгласно чл.27, ал.2 от този закон, разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергийния обект на производител към съответната мрежа от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването са за сметка на собственика на съответната мрежа. Нещо повече, съгласно чл.28 ЗЕВИ, операторите на разпределителните електрически мрежи във връзка с изпълнение на целите и мерките, заложили в Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници, включват в ежегодните инвестиционни и ремонтни програми средства за развитие на мрежите, свързани с присъединяването, преноса и разпределението на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници.

Освен това ЕР Юг притежава Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г.

за дейността "разпределение на електрическа енергия". Съгласно разпоредба на т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т. 3.4.1 задължава лицензианта да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона.

Действително, [фирма] не е задължено, на основание чл. 116 от ЗЕ да присъединява всеки обект на производител на електрическа енергия. Това задължение съществува, само когато са спазени предвидените в закона предпоставки, които са както тези, изрично изброени в чл.116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл.3, ал.1 от Наредба №6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл.3, ал.2 от Наредбата. Прегледът на тези нормативни текстове показва, че техническите изисквания, визирани от тях, са към обекта, подлежащ на присъединяване - той трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и, кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (Е.), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица. Задължението на електроразпределителното дружество не е безусловно, а следва да се свърже с друго негово задължение - да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

В конкретния случай обаче ЕР Юг не твърди, че обектът не отговаря на изискванията на чл.3 от Наредба №6 и на чл.116 ЗЕ, в който случай би могъл да се позове на правото си по чл. 90 от Наредба №6. Отказът е основан с изчерпан капацитет на съоръженията, за които отговаря именно ЕР Юг и с липсата на инвестиционни намерения на дружеството за следващите пет години в посока повишаване на този капацитет, което не може да

обоснове откази с посочените по-горе правни основания. Това основание обаче не е сред предвидените в закона основания, при които може да се откаже включване на обект за производство на електрическа енергия.

Разпоредбата на чл.24 ЗЕВИ изрично сочи, че за обектите, посочени в тази разпоредба, чл.23 ЗЕВИ, включително чл.23, ал.6 ЗЕВИ не се прилага. Следователно, изчерпването на одобрените електрически мощности за съответния район е непротивопоставимо на заявителите за обекти по чл.24 ЗЕВИ.

Всичко това означава, че ЕР Юг не е свободно произволно или с бланкетни мотиви да отказва всяко искане за присъединяване на обекти по чл.24 ЗЕВИ, а още по-малко, че дружеството може да оправдава отказа за присъединяване със собственото си неизпълнение на предвидени в закона задължения. Действително, една от целите на Закона за възобновяемите енергийни източници, както е посочено в чл.2, ал.1, т.9 от него, е сигурността на енергийните доставки, снабдяването и техническа безопасност. От друга страна, приоритетна такава цел е тази, визирана в т.1 на същия текст - насърчаване на производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници. Със ЗЕВИ е транспонирана Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), която продължава да действа до 30.06.2021г. Член 1 от посочената директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници, като задава по-специално задължителни национални цели за общия дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, а член 3, параграф 1, първа алинея от Директива 2009/28 задължава всяка държава членка да гарантира, че през 2020 г. нейният дял на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия ще достигне определен минимален праг, който за България е 16%. За постигането на предвидения праг, член 3, параграф 2 от Директива 2009/28 предвижда, че държавите членки въвеждат ефективно определени мерки, за които разполагат с право на преценка, стига да бъде изпълнена целта на директивата. Освен това, член 13, параграф 1, първа алинея от директивата предвижда държавите членки да гарантират, че националните правила относно

разрешителните процедури, прилагани по отношение на централите за производство на електроенергия от възобновяеми източници, са пропорционални и необходими, а буква „е“ на същия текст конкретизира, че за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, когато това е целесъобразно, включително чрез обикновено уведомяване, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка.

Именно такава опростена и облекчена процедура за присъединяване на процесната Ф. е предвидена в чл. 26 ЗЕВИ, доколкото не е спорно, че тя попада в хипотезата на чл. 24, т.1 ЗЕВИ. За сравнение, за обектите по чл.23 ЗЕВИ, които не се ползват от облекчената процедура за присъединяване, е предвидено връщане на подадените заявления, след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район. Тъй като обектите по чл.24, т.1 ЗЕВИ са с малка мощност, законодателят е преценил, че независимо от броя на заявленията за тях, такова връщане поради изчерпване на мощността не се прилага. Следователно, макар облекчената процедура да не изключва съобразяване на целите на ЗЕВИ, свързани с техническата сигурност на електроразпределителната система, тя не дава право на електроразпределителното дружество да отказва присъединяване на Ф. по съображения за изчерпана мощност, при това без да полага каквито и да било усилия за повишаване на тази техническа сигурност съгласно чл.27, ал.2 и чл. 28 ЗЕВИ, чрез реализиране на необходими инвестиционни планове и реконструкции, така че да бъде гарантирано предвиденото в ЗЕВИ право за включване на обектите по чл.24 на принципа на облекчените административни процедури.

Принципно правилен е доводът на жалбоподателя, че той може да откаже присъединяване дори на обект по чл.24, т.1 ЗЕВИ, ако са налице условията на чл.3, ал.1 или пречките на чл.3, ал.2 от Наредба № 6, но не и когато тези условия или пречки се дължат на бездействие за изпълнение на законови задължения на самото електроразпределително дружество. Освен това отказът на ЕР дружеството, в светлината на разгледаната национална правна уредба и тази на Европейския съюз, не трябва да бъде произволен или продиктуван от изцяло икономическите интереси на електроразпределителното дружество, а следва да бъде

мотивиран, основан на прозрачни критерии, обоснован със законовите норми и съобразен с целта на закона, като изискванията за присъединяване не следва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, заложи от европейското и националното право – Решение на Съда на Европейския съюз от (четвърти състав) от 28 май 2020 година по дело C-727/17, т.71-81 и цитираната там практика. Мотивите трябва да бъдат конкретни и подробни, за да бъде гарантирано правото на защита на засегнатото лице – то следва да знае какви са конкретните технически пречки за извършване на исканото присъединяване, за да може да се възползва от правото си по чл.22 ЗЕ.

В конкретния случай отказът за присъединяване е с оскъдни мотиви, които се ограничават с обяснения, но без доказателства, за изчерпан капацитет на съществуващата електроразпределителна мрежа, евентуална опасност от недопустимо повишаване на напрежението на присъединените клиенти, без съществената му реконструкция и липсата на инвестиционни планове от страна на ЕР Юг за близките пет години за въпросната мрежа. По делото не са налице данни за извършен от електроразпределителното дружество подробен анализ на състоянието на мрежата в района, нито за задълбочено прочуване на състоянието на електрическите съоръжения. Следователно отказът не отговаря на посочените по-горе изисквания и възпрепятства правото на защита на засегнатото лице.

Както вече се посочи по-горе, при действащата нормативна уреда ЕР Юг не може да отказва присъединяване на обектите по чл.24 ЗЕВИ със съображения, касаещи липсата му на инвестиционни планове за разширяване на мрежата, тъй като съгласно издадената му лицензия, чл.116, ал.3 ЗЕ и чл.27 и чл.28 ЗЕВИ негово задължение е да поддържа и разширява капацитета на електроразпределителната мрежа, така че да бъдат постигнати целите на ЗЕВИ и на транспонираната с него Директива 2009/28.

На второ място, към отказа не са представени никакви доказателства, нито дори доводи или разсъждения в подкрепа на твърдението, че присъединяването на процесния обект действително ще предизвика недопустимо повишаване на напрежението. Нещо повече, по делото няма дори следа, че ЕР Юг е предприел действително проучване на място за техническите параметри на присъединяването и че причините за отказа се

базиран на реални, а не имагинерни данни. На вещото лице са представяни доказателства за няколко извършени компютърни симулации от ЕР Юг, всяка с различни резултати, за които дори не е ясно дали са били извършени към момента на отказа, а данни за реални изпитания не терен липсват. Дори в самия отказ е използвано условно наклонение – „би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението“. И в жалбата си до съда представителят на жалбоподателя също сочи, че „е възможно“ присъединяването на обекта да влоши качеството на доставяната електрическа енергия, което потвърждава извода, че причините за отказ са бланкетни и не са свързани с конкретния обект.

Вярно е, че в конкретния случай КЕВР също не е изследвала задълбочено становището на ЕР Юг в тази му част, като доводът за евентуално влошаване на качеството на предоставяната електрическа енергия е определен с едно изречение като несъстоятелен. Принципно КЕВР дължи подробно обсъждане на задълженията на електроразпределителните дружества, а не просто изброяване на законовите норми. При положение обаче, че самото разпределителното дружество не представя никакви доказателства, че е изпълнило задълженията си по чл.116, ал.3 ЗЕ, чл.27, ал.2 и чл.28 ЗЕВИ, както и за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, нито в подкрепа на твърдението си за евентуалното „недопустимо повишаване на напрежението“, Комисията не е допуснала съществено нарушение на административно-производствените правила. Тя не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото ЕР дружество, нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. Липсата на такова проучване и на каквито и да било доказателства, подкрепящи съображенията в отказа, е самостоятелна причина за основателност на жалбата на засегнатото лице по чл.22 ЗЕ.

По принцип административният орган е длъжен да изясни служебно фактическата обстановка във всяко административно производство. Но в този случай, при липса на свързани с конкретния обект съображения за отказа и каквито и да било доказателства, представени или ангажирани от ЕР Юг в административното производство, КЕВР не дължи да установява и доказва „обратното“ на бланкетните твърдения на жалбоподателя,

както твърди последният. Напротив, именно ЕР Юг дължи конкретно излагане на причините и доказване на позицията си за влошаване на качеството на доставките на електроенергия при включване в мрежата на процесния обект още на етап разглеждане на заявлението. Нито комисията, нито съдът са длъжни, посредством проверки на място или използване на специални знания да заместят липсата на мотиви и доказателства към отказа на ЕР Юг.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че оспореното Решение № Ж-241 от 10.04.2020 г. на КЕВР е правилно, а жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 8 - ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № Ж – 241 от 10.04.2020 г. на Комисия за енергийно и видно регулиране. **Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.**

Съдия: